

2012 Desesperança felix
II Part de l'Obra Poètica de
Gueliing

ÍNDIX

Títol	Pàgina
Satiretes i Explicasatiretes	3
Dos poemas sobre la raza superior	8
English texts from the depth	10
PIMP	15
Poemario castellano	23
Poemas antisexistas y misóginos	32
Poemes de més de 14 versos	36

Satiretes i Explicasatiretes

Satiretes

I (Maquillatge inútil, millor altres coses sanes)

-Ei, amic.

-Digues.

-Estic enamorat d'una xica
però quan vaig a dir-li-ho
es tapa la cara.

-Es tapa la cara?

-Sí, sempre que li ho vull dir a la cara
de maquillatge se la tapa.

-Esta xica,
que la cara es tapa!...

II ('Tu quoque' és una fal·làcia)

-Pare vostè,
de fer-li mal!

Li pega a la dona,
abusa dels xiquets;
això està mal!

-Però, l'altre dia,
vostè feia el mateix
per tant, jo també puc fer-ho.
Ho vaig vore en unes gravacions
penjades al youtube.com!

(I així,
acabà tot el món pegant-li
a la seua dona i abusant dels xiquets)

III ('Tu quoque' és una fal·làcia Part 2)

-Amic meu,
si tu plegues papers
doblant-los per la meitat,
per què no puc jo
doblar, d'aquest grup de bebés,
a la meitat per la meitat?

-Vaja, dons no deuries,
però sí deuries!

IV (El temps utilitzat en política)

-Em pareix malament,
que en crisi econòmica,
hi ha gent que es preocupa
pels animals!

Ara em dedicaré a parlar de
futbol...

(Aplaudiments seriosos)

No saben que amb 10 hores
desperta de cada dia no hi ha
prou temps?
Però ara sí, a parlar de futbol
(més aplaudiments,
que fan tremolar els ciments...)

V (Això no ho sap tot el món)

-Em pots explicar
això de...?
-Home,
si això ho sap tot el món!

(Va morir ignorant)

VI (Igualtat! però d'estupidesa)

-Si ella és estúpida,
per què jo no anava a ser menys?!
-Tens tot el dret!
(Demanar la igualtat,
la igualtat,
la igualtat entre persones,
però igualtat de QUÈ?
D'estupidesa
i d'oportunitats)

Explicatiretes

Introducció

Com tinc por
que la gent no les entenga
o les malinterprete,
escric aquesta segona part
per entendre-les bé
i riure bé i content

I

El maquillatge,
és una ocupació
maligna si és per a l'oci,
perquè pot fer mal a la pell,
i perquè hi ha ocupacions altres
més sanes i cultes,
com són els esports
i els videojocs.

El maquillatge,
damunt, oculta la persona
vaig una mentida.
L'amor cap a una xica maquillada
és un amor cap a una mentida.

II & III

Aquestes dos satiretes
són una crítica
contra el 'tu quoque',
que és una fal·làcia.

Així, la gent quan fa un acte immoral
i és criticat per algú que també el comet,
es pensa que així, de la immoralitat de l'acte
se salva. Quan això és mentida,
perquè un acte immoral és acte immoral.

Al final de la II,
es desenvolupa un món de bogeria
a partir de cometre la fal·làcia.
He de dir que aquest món boig
és com on he sobreviscut

IV

Aquesta és una crítica
a la gent que ataca a qui
defensa unes postures

dins un món en crisi econòmica,
i una defensa a la gent
que en crisi econòmica,
i fora d'aquesta,
defén unes postures
encara que les posa en segon plànol,
perquè en crisi hi ha temps
per a ocupar-se de la crisi
i les altres coses.
Així que la gent que
ataca és una difamadora,
una mentidera.

V

S'ha aconseguit
amb el temps
la igualtat entre l'home i la dona
en alguns països.
Però esta igualtat
és criticable
perquè suposa igualtat
en bé i mal.
Com per exemple: fumar
que és mal
i per la igualtat
el mal s'ha igualat
en mascle i femella.
Estúpids són
ara els dos,
d'abans un
que se li permetia fumar, és a dir,
fer l'estúpid,
i ara,
estúpids són
els dos...

Dos poemas sobre la raza superior

Poema sXe de raza superior

-Si no follas,
ni fumas,
ni bebes,
ni tomas drogas,
para qué vives
(gilipollas)?

-Vivir
no pedí.

Y vivo para hacer actividades aleternativas:
deporte, leer, pasear, jugar a (video)juegos
y conocer otra gente para hablar
sobre lo que hacemos
y lo que nos ocurre.
Así tengo vida larga
y feliz,
pero tu, una vida corta
y mediofeliz.
Arriba la raza superior!

Tiphares

Tengo en la mente
ideas sobre una ciudad
potente, donde no es necesario
hacer *Firestorm* porque es pura y es
ancha y está suspendida en el aire, donde
respiran aire sin veneno los habitantes, que
eran gente en la Tierra pero que un día fueron
seleccionados para ocupar Tiphares...

Ciudad habitada por la raza superior
que son gente que estaba en la Tierra
y que por su correcta conducta fue llevada a la ciudad flotante
Así la gente de la Tierra vivía en la Tierra, fea
libremente y de su conducta vigilada por Tiphares
la gente buena era seleccionada y llevada a la deseada ciudad:
ideal, sostenible, poco urbana, tecnológica, bucólica y bonita...

English texts from the depth

Laugh when dead

Corruption, drugs,
eat-meat, paedophiles
I laugh when you die!

Everyone in Algemesí should be dead

Tomorrow I am going to commit suicide
but before doing that I will lit
every shop where sugar is sold.
I will shut the town with iron high walls,
and I will unleash rapists,
so they will compete with the perverts
from Algemesí,
because the men and women from there stink.
In school I will oblige children
eating the shit.
I will throw bombs to the old people.
I will rape the sporty shit.
Rich people's houses will be blown away.
The townhall will be mine.
In Teular I will eat a piece of human meat.
Rubbish in the gate of police station.
I will laugh while seeing girls who don't have virginity too early
because of them...
And that's because Algemesí,
is a piece of shit,
populated by immoral people
who deserve the worst end.

Impaled Lilith

Tempting me in the bed
I tricked her

Lilith you're dead
Lilith you'll pay

Chastity will triumph
over you

I'll impale you

I trapped Lilith

I called some friends
and we'll impale Lilith

Lilith impaled,
impaled Lilith!

Paper caused scars

Blood in your pants
You used paper
Paper which kills people
Paper cuts their guts

Paper, paper

May be beauty
but paper kills
with the form of a swan,
or a worm,
or a thorn.

Paper, paper
killing people
Origami torture,
a beast made of paper
weighs more than concrete...

PIMP (Petits I Mitjans Poemes)

L'Art

L'Art
és el fenomen (per a Kant)
o representació (per a Schopenhauer)
al qual el subjecte
reacciona amb emoció
veient estètica,
veient allò bell o lleig
que depén del subjecte.
Perquè és relatiu.

L'optimista i el pessimista davant el fracàs

L'optimista: 'Vaja,
un fracàs!
Què depressió!
No m'ho esperava,
m'afone! Perquè li havia posat
molta esperança!..'

El pessimista: 'Vaja,
un fracàs.
..mm..
Ja me l'esperava.
Estic tranquil, perquè no li havia posat
cap esperança.'

Sobre la dutxa

Despertar-se amb eixa sensació després d'uns dies sense haver-te dutxat era com despertar-se després d'haver estat amb un gitano gitat	uff què pudoreta ecs!
--	--

Un gitano de Gitània,
per descomptat!

Estudis

Aquella persona
que vol dedicar-se
a una disciplina,
si no li apeteix estudiar
ja va mal.

Massa tard en política i societat

Hui critiquem:

'oh, què mal l'home blanc;
arribà i massacrà al negre,
l'asiàtic i l'americà (natiu).'
Però voten al PP i al PSOE.

En el futur direm:
'oh, què mal l'home blanc;
arribà i massacrà al negre,
l'asiàtic i l'americà (natiu).
I què mal l'espanyol,
que al PP i al PSOE votà.'

Però tot,
massa tard.

Persones

Conèixer algú,
saber coses que t'agraden
i d'altres que et desagraden
d'eixa persona.

Quin fàstic!
Volia que eixa persona
fôra perfecta.

Alegria burlesca

Esclate d'alegria
com una flor esclafada per un automòbil
en l'autovia...

Manifestacions en plena crisi

Policia i manifestant
porc i bellota

Alborch i el ganivet

Alborch, utilitza'l contra mi,
vaig dir-li.
No, home! Jo t'aprecie,
digué ella.

D'un mal,
el mal de viure,
vull que em salve,
però ella no vol,
ho troba fort.
Ai! Què dolor,
el viure...

Què diu l'assetjador

-Jo l'assetjava,
li feia la vida impossible
PERÒ home, no volia que es suïcidara per això
Això seria massa

Pe lila

Es ven i s'alquila
la mea pe lila
Es ven a l'ama
i s'alquila per a una mamada
de tinta lila.
Oh! Quina pe lila!
Si bufa el vent
i s'alça una falda
la pe lila s'enfila.
Estigues tranquil·la
que la pe lila
no és més que una lletra de color lila.

Als Straight Edge amb molta paciència cap a la violència

Companys correctes,
aguanteu, aguanteu!
Aguanteu-los a tots aquells que es burlen
o vos critiquen!
No els feu res, per favor!
iiiiiiiiiiiiiiQUE ARA VINC JO A ENCARREGAR-ME!!!!!!!!!!!!!!

Exaltació de la violència en el carrer per part de la gent de raça superior

LA GENT AQUESTA
NECESSITA UNA VORERA
BEN RECTA

AGAFA-LA BÉ,
LA POSARE'M CARA TERRA
CARA LA VORERA RECTA,
LLISTA I AFILADA

NOTARÀ LA VORERA RECTA
HAHAHAHA!
VORERA RECTA!!!!

Gaudiu-ho, malparits raça-inferior.

Intentar-ho

Val la pensa intentar-ho
perquè així demostres la teua incapacitat.

Quan abans, al no intentar-ho,
no podies cagar-ho.

Val la pena intentar-ho...
per demostrar que podies cagar-ho.

El Titànic, Mary Shelley i la ciència
no ens han ensenyat res.

Si caus en fracàs
recorda que per la vida del subjecte
escapar podràs...

Sóc assassí

Si no he matat a ningú que em cau mal
no és perquè siga un sant,
sinó perquè no he se m'ha presentat l'oportunitat.

Solter

No m'anomeneu solter,
digueu-me senyor que viu a gust amb si mateix
perquè no pense fer
tot eixe camí de sofriment
que és l'amor,
que dóna calor
i jo sóc de gel...

Mala imatge

Si altres tenen una mala imatge equivocada sobre tu
no és problema sempre que no t'esquitxa
la seua conseqüència.

Així i tot és millor preparar-se una bona explicació
per desenredar tot error
en cas de necessitar l'explicació
com a solució.

Canvi d'opinió

Si canvies d'opinió: eres hipòcrita.
Si no canvies d'opinió mai   eres fanàtic.
T R A M P A 2 2

La fama dels guionistes i actors

La fama la guanyen
els actors amb els personatges
que els guionistes creen!

Contra els monstres de la discòrdia

Malparits!

Monstres de la discòrdia!

Critiquen de manera negativa

soles per fer mal,

buralnt-vos.

Així no convideu a deixar-se perdre netament

perquè alimenteu al fanatisme

i allunyeu la situació de la concòrdia.

Persones com vosaltres deuen ser penjades!

Per què seudònim?

Signe amb seudònim

perquè jo no tinc la culpa

que vosaltres sigau una majoria tirànica

i uns fanàtics.

Mescla multicultural

Massa mescla cultural

que està sense regular.

La mescla està bé,

però hi han elements culturals

que no estan bé,

i estan passant d'unes a altres

formant la supercultura més inferior del món cultural.

Açò acabarà fatal...

facepalm

Eres d'una raça inferior

Si creus que la vora-recta   STRAIGHT EDGE!

és estúpida és perquè eres d'una raça inferior...

Paràsits humans

No volem més paràsits!

No com tu que podreixes aquest lloc.

La teua opinió queda gravada

però tu no, raça inferior!

No entres en el cercle,

DE LA RAÇA SUPERIOR

no eres de la elit!

Eres un paràsit: PARÀSIT!

Prejudicis nusicals

Prejudicis nusicals trencats

expansió de gustos
portada per a formar una personalitat.
Millor persona, més tolerant
en gustos nusicals.

Previsible

Eres tan previsible que
captsu! Txum!
Tratxum! Caplotx!

Aniquilador

Pretenc ser un perill
per a la humanitat
que no vol arribar
a ser més virtut que animal

Nit amb companyia

Passejar durant la nit
amb un poc de son.
Començar a discutir
i jo, a la meua companyia, li dic:
-Discutir amb un poc de son
no és bo,
amb les condicions d'aquesta nit
és convenient contar anècdotes,
més que arguments.
Perquè el cervell pareix no estar disponible...

Acció objecte de discussió

Darrere un acte
poden moltes raons haver.
Per això, per a no perdre el temps
refutant infinites voltes,
és més efectiu acabar amb l'altre.

Repugnàncies variades

El moment en què obrires la vagina
i entrà la moscarda
sense que t'assabentares,
i tu tancares les portes a la cosa voladora.
Esta acabà malament,
i tu ho notares perquè la moscarda estava carregada
de criatures blanques:
cuquets eixint del cadàver
arrossegant-se per les parets
de la teua vagina.
Repugnància vas sentir en aquell moment...

Ad hominem per a ta mare

Mao Tse-Tung tenia raó
Mao Tse-Tung tenia raó
Mao Tse-Tung tenia raó
Mao Tse-Tung tenia raó
quan deia que el xocolate era dolç

Merdositat en l'aprenentatge de la merda de vida

Veient les equivocacions que u té
se li'n van les ganes d'aprendre

Poemario castellano

Gitania

Está España,
una nación en general blanca de raza,
ahora convertida en un estado
que alberga autonomías.
Pero, ai! España!
Que dentro tuya hay otra nación!
No es Cataluña o Euskadi,
es Gitania,
nación-parásito.

Gitania es una nación que parasita,
parasita para sí, y nadie más.
Es un dolor para el medio-civilizado español.
Los miembros de Gitania son los canis,
los gitanos.

Gitania parasita España:
le roba, le duele,
pero se mantiene.

La etnia gitana que forma
Gitania es mala.
Los canis, objeto de burla
por los civilizados o
semi-civilizados españoles,
son los que escriben mal,
se apartan de los parasitados,
los chulean, les pegan.
En resumen, una molestia.
Su justicia es el más chulo,
con la institución:
El Tribunal Suprimo.
Los nombres
de los habitantes son:
el Richal, la Jessy,
la Jeni.
Los jovencitos pegan,
roban, y de mayores,
destrozarán la propiedad
del español,
y participarán,
en el acoso y el atraco.
Invaden la escuela pública
con su camada gitana;
horrenda, violenta, marrana.
Harán daño a los payos,
que son los españoles
llamados por ellos,
los de Gitania.
Irán los mayorcitos

a discotecas,
por la noche,
con gafas de sol.
Beberán con abuso,
conducirán;
te asustarán,
y probablemente
te atropellarán.
Las mujeres,
su objeto sexual.
Motos y coches,
tuneados y peligrosos.
Drogas, el día a día.
El ajeno,
no le importa.
Tomarán una mirada,
una voz que no se entiende bien,
como una provocación
que debe ser contestada
sin modales, y
con violencia.
La violencia, en grupo
mejor.
Hablar gritando,
donde sea.
Escándalo con música:
flamenco o electrónico,
con volumen alto.
Las chonis, o habitante
femenino de Gitania,
suben fotos al tuenti
y otros lugares,
con postura obscena,
con mucha lujuria.
Mucha lujuria,
donde el embarazo
es algo común
de los 12 años
hasta el infinito.
El otro día,
y muchos otros,
en Callejeros,
salen en las calles
marginales y
en las cárceles.
Con droga,
consumida o
vendida,
y bebidos al volante.
Piden limosna,
pero TV Plasma FULL HD,
de la droga, cinco hijos,

piden ayuda económica.
Reproducirse como animales,
¿clase baja o narco-media?
Dinero robado, o de
economía submergida.
La prostitución,
¿es ocio o negocio?
Se confunde en las chonis.
Estética lo primero,
superficiales,
letras como 'toa porno'
o 'toh reshuloon'.
Difíciles de confundir,
difícil.
Hay más donde hay
calor (y hace sol).

Su capital,
es decir,
la capital de Gitania,
puede ser Sevilla, ¿no?

Su religión es Dios,
cristiano, católico
y deformado,
mezclado con
brujería,
mal de ojo,
tarot.

Muchos españoles
piden su destrucción,
ya están hartos
de sufrir este
azote racial y cultural.
Música y estética de Gitania
con poca tolerancia a
otros tipos.
Los jóvenes de 12 años,
gitanos, corrompen
a algunos españoles,
los que entran en la
cultura de Gitania
Los jóvenes de 12 años,
fuman,
pero no se esfuman.
Sino que perduran,
como una tortura
contra aquellos
civilizados o semi-civilizados
que se oponen a la locura
de la mezcla de las dos culturas:

la de Gitania; deformada, parasitaria
y degenerada; y la de España;
en decadencia, débil y rica.
Si esta degeneración de la unión
ocurre,
España será un nido de demonios
y desgracias
en Europa, débil con los relativistas.
Los prejuicios medievales del pasado
tomarán mando con Gitania,
contra la flor de España que va hacia
una nación europea moral y renovada.
De los de Gitania,
se puede decir que holgazanean por mejorar España,
pero trabajan duro día y noche por destruir a la bonita España.
¡Y LO ESTÁN CONSIGUIENDO!
Pues están derruyendo la tranquilidad
en las calles,
la imagen nacional con los altercados...

A España,
de este pegajoso parásito
hay que liberar.
Pues la cultura de Gitania
se pega a la juventud
hija de españoles,
mientras el cubil racial gitano
sigue creciendo cerrado.

Quien cree que esto es difamación
debería pasearse por España
y leer las noticias,
y preguntar a los españoles
civilizados.
Así quedarían enterados
del parásito que es
Gitania:
marrana, maleducada,
parásita.

Hay gitanos que son iconos
de Gitania,
pero son españoles.
Solo españoles porque
demuestran ser civilizados o
semi-civilizados,
que respetan, que conviven bien.
Siguen una cultura gitana digna,
diferente a la rama degenerada
establecida en España.
Ejemplos son algunos músicos,
pero son una minoría muy pequeña.

Así, los gitanos son humanos.
De aquí se saca la conclusión
que los habitantes de Gitania
son gitanos y canis.

¿Qué nos depara el futuro,
España? Ai, ai!
Dolor y degeneración?
Ójala alguien empiece la limpieza.

Gitania no es más que
el veneno en la herida...   la herida que tiene España.

Escupidero

Los ángeles se llevaron a mi amada
en este parque.
Se llevaron a mi madre
en esta casa.
Se llevaron a mis amigos
uno a uno,
juntos o separados,
en este lugar.
Cuando fui a por todos ellos
me escupieron,
se rieron,
me empujaron,
me humillaron
y sufrí.

Zorrón

Me pondré la máscara de zorrón
y te llevaré a mi cama.
Te pondré tal caliente
que verás tus ganas derretir
de vivir.

Atado a la cama tu sangre arderá
porque la temperatura
en medio de la emoción se elevará.

Caliente cuerpo,
el tuyo.
Las llamas te comerán.

Yo con máscara de zorrón
te mataré
dejándote caliente
para pasar a cenizas...

Poema sobre sí mismo

El poema termina
en su última rima.

Poemas antisexistas y misóginos

1 Liberación femenina

Por qué las mujeres se tienen que depilar?
Pues porque son libres de decidir
y fuertes para pensar.
Jajajaja!

Es totalmente falso,
tanto el hombre y la mujer no son libres
sino que están obligados por convenciones sociales,
normas sociales que les limitan la libertad aun más
que la virtuosa moralidad.
Aun así veo que los hombres pueden depilarse o no,
pero las mujeres no tienen opción:
tienen que sufrir la depilación bajo pena de marginación.
En esto vemos, la gran “liberación” femenina,
no jodas.
La mujer es la más sexista de todos los hombres!

2 Sexo y Pornografía

Mujer, libre.
Te tratan como un objeto sexual,
llevándote a un lado animal.
Luego te quejas de esto
y haces lo mismo con el hombre, tratándole también como un animal.

Igualdad jajajaja!
Igualdad de estupidez!

Es igualdad si os tratáis entre vosotros,
hombres y mujeres,
como objetos sexuales.
Así sois igual de inferiores,
pero al fin y al cabo, iguales.

3 Violación, confusión y su legalidad

La mujer es protegida de las violaciones,
pero pasa a ser demasiado protegida.
El hombre se queda vulnerable ante la ley.
Pero aun así, hay jueces que ven violaciones legítimas.

Es igualdad si la ley os trata a vosotros,
hombres y mujeres,
como posibles víctimas.
Así los criminales acaban mal
y las víctimas acaban bien, como iguales.

4 Salario femenino y masculino

El salario desigual en las mujeres

es bastante normal:
si la mujer se queda embarazada no trabaja,
así que por si a caso se embaraza
es mejor no pagarle tanto para así pagarle
cuando se embarace lo que se ha ahorrado.
Es una ley del mercado
que me parece justa.

5 Acceso al trabajo

El acceso al trabajo debe exigir las mismas cualidades
a ambas partes de la humanidad.
Si es mujer no debe ser más fácil.
Si es hombre no debe ser más difícil.
Simplemente las mismas exigencias
para todas las personas.

6 Aborto

La cuestión del aborto
no lo veo como cuestión del antisexismo.

7 Términos

No lo llares feminismo,
llámalo antisexismo.
Porque la gente inculta y vulgar
no sabe lo que significa feminismo
debido a su estupidez desinformada.

No lo llares machismo,
llámalo sexismo.
Porque la gente malvada y aprovechada
puede encontrar situaciones a favor
cuando se encuentra discriminada.

8 Prostitución y su cuestión polémica

Si la prostitución en las calles
no te apesta
es porque eres una mierda inmoral,
no sabes que mierda es que el chulo
la trate mal a la persona cuando le da la gana
porque ella depende de él como una esclava.

Así que exige su regulación estatal
para poderse tratar la relación prostituta y dueñ@ del prostíbulo.
Prohíbe la prostitución callejera!

9 Segundo sexo

La mujer de raza inferior

es lo que llamaremos Segundo Sexo.

Esa chica que se queja del dolor
por culpa de la menstruación
y luego dice que no le gusta ser mujer,
que mejor ser hombre,
pero que quiere tener hijos:
es el segundo sexo!
Porque es víctima de su condición,
se queja de esa maldición
pero luego quiere participar en la reproducción
del mismo mal protagonista
de sus quejas.
Estúpida mujer, segundo sexo, raza inferior!

Esa mujer que en medio del dolor
consecuencia de la menstruación
se pone de mal humor,
en vez de controlarse y avisar al resto sobre el estado de su condición,
tiene que gritar y maltratar a todo aquel que se acerque.
No puede comportarse bien?
No, porque es de raza inferior, es el segundo sexo.
Es una mujer estúpida.

La mujer que lucha contra el sexismo,
y luego comete un abuso sexista,
también es una mujer estúpida,
de raza inferior,
es el segundo sexo.

Entonces aquí me declaro misógino,
porque las críticas del colectivo
tienen parte de razón
contra la hembra.
Aunque, también me considero misándrico,
porque de gran parte de los hombres
hay que ver que gilipollez cometen...

Poemes de més de 14 versos

Irracional

Irracional és l'animal
i irracional és l'humà

Si l'humà no fóra irracional
no hi hauria impuls per fer accions
L'humà seria un llibre
o una estàtua

Claveu-vos-ho en el cap,
“racional” de merda

Ja ho va dir Hume
i ho digué Ayer
i altres, i és així!

Simplement pregunteu-vos
en què es basa cadascuna de les vostres accions.
La resposta serà:
L'IRRACIONAL

Sentit de la vida

Ningú deu témer
sobre el sentit de la vida,
ja el sap Schopenhauer:
és la nostra voluntat
de fer coses,
així que és una ocupació.

El sentit ja el tenim molts,
soles cal tindre
consciència de quin és.
Pot ser: servir,
muntar maquetes,
viatjar, menjar,
assassinar, meditar,
fer l'amor violent,
dormir, destruir...

No vos preocupeu per això...
trobar-lo és fàcil.

Xina, bèstia mitològica

Xina no és un drac,
ella se'ls ha menjat.
És un mal d'Orient.
Ens pensa fer un dany.

Ara la Unió Europea i tal,
tenen bones relacions
amb la Xina,
mentre la Xina
reprimeix,
viola drets humans.

Preparats per a
l'apocalipsi del
món occidental?
De mal a pitjor.

Xina no és un drac...

Terra on visqué
el gran Confuci.
Ara habitada
per tirans
dictatorials,
vils amb tothom.
Ensenyen les dents,
tenen un amic
(Korea del Nord).

Japó vençut,
queda EUA,
però la bèstia
segueix.
El gran mal oriental,
Xina, vol devorar...

Valencians,
tremoleu.

Aquests xinesos
de les tendes,
deuen ser investigats i
secretament boicotejats,
adormits i apartats del país.

Són un mal
ja aparcat.
Tremolem!

Sobre la política en l'Espanya del 2011 i 2012

La situació és aquesta:
els votants del PSOE
foren enganyats,
en general.

Els del PP
pensen que
no estan enganyats
però ho estan.

Els economistes
ho demostrin
però com vivim
en una memocràcia
no se'ls escolta.

Molt paregut
al crac del 29,
repetim els errors.

Un aplaudiment
per als causants d'aquest turment
és el que fan els votants enganyats i convençuts
del PP.

Bucòlica o diabòlica?

Què bonica és la natura?
Colors, sons, olors i fins i tot gustos agradables
per a alguns.

Natura diabòlica,
com deia Aristòtil.
Però la Natura
és la víctima
de la seua cruel destinació.

Uns es mengen a altres,
uns destinats a l'odi,
generació rere generació
assassinat, guerra genètica
i d'espècie.

Viure en la por del dolor
causada pel depredador.
Procurar-se aliment
deixant-se l'al·lè.

Equilibri demogràfic
auto-regulat pel clima
i la lluita.

Natura bonica
i bucòlica,
o cruel
i baix influència diabòlica?

Per a mi Natura és:
dolor i color (de vegades bonic)
por i olor (de vegades agradable)

Un taoista
veuria el yang i el yin
en equilibri...

Pèls rojos

Bellesa visual
per al meu subjecte
Exclame: 'Correcte!'
al vore tal color
en el cabell d'eixa gent

PÈL-ROIG

Trist que vinga d'un al·lel
recessiu
Segurament desapareixerà
ai! bellesa

PÈL-ROJA

La (persona) pèl-roja
millor nua
més bonica
així

PÈL-ROIG NU

Omplir vull
les meues carpetes
de tan bell
de tan bell cabell.
De vegades acompanyades,
les pèl-roges persones,
d'altres caràcters
d'al·lel recessiu
com color clar d'ulls
o pell amb marques
com les boniques pigues

PÈL-ROJA NUA

VERD O BLAU

Millor veure'ls
en bosc, silvestre
on, naturalesa
amenaçada per l'home,
es junta amb al·lel
recessiu

Holanda i Escòcia i Irlanda
Van Gogh, pèl-roig! ;)

Millor no tintat!
Més natural, millor!
Tintat serà record
del final de l'al·lel
bell per a mi

Si no li agrada el poema
a algun pèl-roig
li demane perdó.

Frustrat filòsof

Per a què vaig a mostrar
del món la negativa part
si no trobe una solució
definitiva i eterna?
Què merda!

Si no conec què passa
abans i després de la nostra vida
no sabré si l'extincionisme serà
la solució definitiva i final

L'última esperança
és trobar
en el llibre on es parla
de la Voluntat
què hi passa...
abans i després de la vida

Si no és cert
allò que diu Schopenhauer
sobre abans i després
de la vida,
el Món serà
una bogeria
sense solució definitiva i eterna...
Ai! Maleït Món
que et resisteixes
a ser conegut!

Però jo viuré
segons el meu mètode
per viure feliç
i el recomane,
fins que se m'acabe la vida.

Es coneixen
els problemes
però no les solucions,
açò és vida?
Açò és malviure,
açò és tortura.
Una bogeria,
vivim en una Trampa 22!
El Món no és més que
una estructura circular negativa!!

No és pot escapar
de tal bogeria
torturadora
que arrasa

amb l'existència nostra,
convertida en una mostra
de dolor.
Vivim en un lloc perillós.
La vida és un lloc perillós.

El suïcida potser escapa,
però qui sap?
Quina certesa?
Quina seguretat?

Si Schopenhauer té raó:
alegria, bona passió.
Però si no:
bogeria, incertesa,
intranquil·litat.

Eutanàsia ja!

I a mi,
que no em veig amb capacitat,
com l'estrella que no brilla
el que ella vol,
de fer allò que vull
i que no se'm compliran els desitjos
futurs
i jo tem un futur fracàs,
encara estar preparat
amb el meu estat de metòdic desesperançat

...

A mi,
¿no se'm podria donar
una mort assistida?
¿que poguera
extingir la meua voluntat
com a persona
i passa a ser
la voluntat de la resta
del món
però sense forma humana?

Demane per favor
eutanàsia per a mi
i per a aquell
que també ho vol.

Escup al Món

Oh, Món cruel!
Tu que provoques que
els que deurien de triomfar, deuen fracassar
i els que deurien de fracassar, deuen de triomfar!
Jo t'escup,
que he fracassat...

Cruel, cruel Món
que si fóra pardal
em caçaries al vol,
que si fóra cavall
m'atropellaries al trot...
i quan sóc humà no em dones mort
i em deixes amb el dolor, perquè...
eres la bèstia que es menja la meua memòria i la meua intel·ligència

Quan una cosa deuria anar bé, deu anar mal
i quan una cosa deuria anar mal, deu anar fatal
sempre contra mi

L'art de tindre tota la raó

Estic fart de tindre que aguantar
la teua opinió contrària a la meua
si no et conec et vaig a pegar
perquè no puc forçar-te a que sàpigues la veritat.
Ho has d'entendre tu, pobre.

Jo he escrit un llibre argumentant,
T'ataque; ataque a les teues idees equivocades
i tu pretens poder refutar-me
en una conversació d'uns minuts
amb els teus prejudicis vius
a la teua boca, bocota.
Massa oberta la bocota, tens.

Passe per un plànol general
de lògica i experiència;
tu, per un plànol general
de dislògica, plena de fal·làcia
i incapaç de distingir subjectiu d'objectiu.

Oh! Què equivocat alguns!
Saps, amic?
Creuar bons arguments amb tu
aniria a fer, però no pot ser. (Perquè...)
Raonar correctament no pots...

Deuria ajudar-te, amic
donant classes de com argumentar
de diner no te'n demanaria.
Diantre! Però això et sentaria malament.

On visc, el Món,
onades d'ignorància habiten.
Orgull estúpid plaga tot arreu,
on la democràcia i la dictadura mana.

Necessite que m'escolte la gent
correctament,
perquè si no és així,
dolent.

Escolteu-me bé:
Crec que sé,
ho tinc escrit
i crec que ho tinc ben construït.
Filòsofs, no m'ignoreu, o pegue un crit.
Demostre la negativitat del Món
i pareix que no li trobe solució.
Crec que no en té cap,
probablement estem atrapats aquí.

Estem dins una Trampa 22
que és el Món,
i la seua trampa
és la seua negativitat
de la qual és molt difícil no sofrir
per tant de la vida.

Enhorabona als que tenen fills.
Deuen estar orgullosos de probablement
haver-los portat a aquest Infern,
on tots ens turmentem
i som turmentats,
com va dir cert filòsof alemany...

Continuant parlant
sobre el meu argumentar,
he de dir que sabent l'emotivisme moral
d'aquestes discussions sobre què fer
ningú em pot parar,
si no és amb violència, és clar.

En les qüestions d'ètica i moral
ningú te raó absoluta i universal,
soles si s'accepten les mateixes bases s'accepten
pels participants
del diàleg.
Quan veig que no tenen les mateixes bases,
els apallisse
perquè és l'argument meu preferit.
Altres són afectar a l'emoció de l'altre
però per dificultat jo no ho faig:
és més fàcil agafar i esgarrar
la seua pell per guanyar
la discussió moral.

D'altres qüestions,
com són sobre el Món
i la naturalesa humana
són cosa discutible en quantitat.
I em fa riure la gent
que pretén sense cap estudi en el tema
comentar la seua *doxa* sense trellat,
cometen fal·làcies que em deixen gelat
però alhora em fa veure com il·luminat
en el coneixement,
i a ells enfosquits en el prejudici.
Aquests *inespecialitzats*
deuries ser jutjats per rats penats
en coves, a mode de símbol,
amb mossos i xuclada la sang,
perquè així el seu intrusisme professional
quedaria tallat

d'una vegada ja.

Em ric d'ells
a les seues esquenes,
però davant ells
faig cara de paret,
o comente amb ironia dissimulada
burlant-me d'ells.

A cada cosa que jutja la gent
quan parla seriosament
deuria justificar
perquè si no ho fan
queden molt poc professionals,
perquè ja que intrusos
són prou burros
que no ho siguen tant, caram.

I ara, sobre aquells que jutgen
sobre temes
sense autoritat
perquè ells no l'han estudiat
ni tenen l'estatus oficial d'haver-lo mirat i remirat i estudiat en profunditat
com és tasca d'un professional,
deurien de: pintar-vos la cara,
nugar-vos ben lligats,
i ser portats a sales plenes de gent
que ha sigut abusada i menyspreada
per culpa d'ells,
és a dir, portar-los cara a cara amb els professionals
i explicar-los què han fet mal
al obrir la boca, eixa bocota.

'Small men, big mouth' dirien Minor Threat!...

Sóc polemista

Sóc un polemista,
un ofici no remunerat,
a no ser que sigues un professional
que et porten a l'estrat.

Sóc polemista
i discuteix sense problema de patir,
és el meu ofici triat per mi
i m'agrada que siga així.
Si no t'agrada que ho siga
ho podem discutir.

Diàleg per a mi és un combat
on quasi mai sóc derrotat.
Bé, això diuen molts polemistes
sobre ells mateixos, he he!

Controle estructures argumentatives,
definisc i trobe principis bàsics
on em puc recolzar i tirar endavant.

Alguns dies acabe amb disgust,
amb alta tensió en la sang.
Però ¿què voleu si m'agrada?
Alguns fumen per oci, matant-los;
i jo discuteix per fer canviar la gent.
Almenys el meu està justificat,
i l'oci de fumar no ho està.
O potser discrepes?

Temes a muntonades:
pedofília, drets humans,
epistemologia, paranormal,
existència, felicitat,
mobles, preus,
maltracte, contracte,
retrat, tractor,
traca, travessia,
etcètera.
Tos, insult,
colp, nervis,
enfadat, calmat,
massa arrimat,
verí en la beguda,
riure's, sàtira,
ridiculitzat,
judici i escurat.

L'espectacle pot fer mal.
Pots trobar-te amb una fal·làcia

en la teua paraula
com qui no se l'esperava.
Disgust per si
pareix que et trobes equivocat.
Jo de tu no estaria preocupat,
perquè Schopenhauer
diu en el llibre pòstum
'L'art de tindre la raó'
que la discussió
no deu ser una molèstia
per a la nostra bèstia
de raonar (ment).

Quan tinc molt d'estrés
per discutir,
deixe que les preocupacions
se les emporte el vent,
recordant les paraules de Ayer...
Ètica és emotiva,
i la seua importància
descansa sobre la cabellera
d'una calba,
és a dir, no en té
d'importància.

Corre la molt gamberra
a riure's de mi
perquè no trobe l'argument adequat.
Si pille la motoserra sí que deixarà de riure's
la molt pu*a...

Poema malthusià

Població crescuda
per a recursos insuficients.
Els habitatges pudents
dels pobres mal organitzadets.

No importa la distribució
de recursos
perquè encara fóra una distribució ideal
no evitaria el límit de recursos.

No importa si queden recursos per descobrir
perquè no són infinits.

Inútils els optimistes
que creuen en contes infantils
escrits per rics
sobre recursos infinits.

Si tens fills ara,
qui ho podrà parar?
La gent creus que parará
quan deurà?
No ho farà,
fills tindrà
fins a rebentar
els molt subnormals!

Si no et pots contindre de fills tindre,
millor que et sostinguen
per subnormal.

Malthus tenia raó,
però sabeu qui és més malthusià que Malthus?
La naturalesa!

Per què Antinatalista!?

Quan vaig nàixer
menuda enganyifa em pegaren
m'esperava una món pla, perfecte i uniforme
on el mal era ficció
la gent tota bona
i encara no conec l'excusa que em posen els meus pares
Quina justificació!
açò és just?
vaja tu quin gust
però gust a caca
merda, arrossegada per la meua cara
mort, tirania, límit, dilemes i trilemes
¿això és una vida senzilla?
'pren-te una aspirina'
per això he nascut?
per prendrem aspirines?
'si no t'agrada, mor'
amb aquesta problemàtica et penses que em vaig a quedar quiet?
almenys ho intentaré
i damunt, qui em donà l'opció de no elegir vindre ací?

El drac, el poble i la revolució malthusiana

Això era una volta,
un poble amb els seus problemes.
Vivien de les collites,
tenien discussions entre els veïns
i amb els pobles dels costats.

Un dia de bones collites,
vingué un drac.
El poble el va rebre amb prudència mínima
i el portaren bé fins un lloc on podria descansar,
temerosos de fer-lo enfadar.

El drac es va asseure en una muntanyeta
i va dir:
-Sou tan estúpids com pensava
d'una gent tan poc lletrada.
El dracs com jo mengem persones
com vosaltres, riques i saboroses.

La gent aterrida va esclatar en pànic.
Però el drac tirà a volar i
córrer pel poble
sense fer mal a ningú.
La gent es cansà de fugir
i d'estar-se amagada.
El drac, astut, ja veia que la gent
podria rendir-se a la seua voluntat.
Així que va dir:
-A cada any doneu-me tres joves,
que me'ls menjaré.
I amb això, la meua fam saciaré.

La gent, sense tindre més remei,
va cedir al drac.
Van passar anys i la gent pensava en el cavaller
que els salvaria. Deien:
-Ai, com en els contes
un cavaller que passa ens salvaria.
Però no ve cap d'ells.
Cavaller, cavaller! Vine al febrer!

Però no venia cap guerrer...
La gent, estúpida seguia alimentat al drac
perquè seguien tenint fills.
Els crits dels nou-nascuts
omplien d'alegria al drac forçut i temut,
i a les dones enfollides del milacre de la vida.
Però un dels joves es donà compte de tanta festa.
-Quin engany!
Aquest drac astut i temut,

sí que sap de fer paranys!

Aquest jove, es casà temps després
i es negà a tindre descendència.

La seua dona li demanava
nit i dia un fill, perquè en volia.

Marit li contà a muller:

-A aquest drac el podem parar.

Deixant-lo d'alimentar
simplement deixant de tindre fills.

La seua esposa, disgustada,
li contestava:

-Però necessitem anar ja
com és tradició
a deixar nostre niu ple
de fills.

L'home veia que la dona
estava molt tancada
en pensar de tindre fills.
L'home li explicà perquè l'estratègia
triomfaria contra el drac.

Ja entrada en raó,
l'esposa anà pels carrers
i d'amagat parlava amb la gent.

La gent, convençuda,
encara que amb alguna cabuda,
va alçar-se contra el drac
amb aquesta arma silenciosa
i indestructible pel drac.

Tard o prompte el drac
s'adonà del parany que el mataria
en pocs anys.

Així la bestiola
s'enfadà i anà cara la gentola.

A la gent escridassà:

-Però no veieu
que deixeu la terra sense hereu?!
No deixeu marca sobre el temps
de vosaltres!

Sense gent nova, qui es recordarà
d'aquest poble?

Vinga, a procrear!

Però alguns vellets,
ja desfets pels anyets,
atrebits digueren:

-Procrear?!

Per a alimentar a un drac
que ens té aterrats!?

Calla, bestiola!

Que prompte no ens podràs
clavar en la panxota!

Fúria de drac despertada,
anà a mossegar al poblat.
La gent ja corria,
el drac afamat volava.
El drac algú caçava.
I un altre s'amagava.

El drac va vèncer,
però prompte sense aliment
va acabar difunt.
Lentament va anar sofrint.
La gent que va amagar-se bé
va poder arrimar-se
i veure el drac caure.

Abans de caure mort el drac
la gent li va fer burla
i s'acomiadaren sense deixar-lo morir en pau.

El drac abans de caure mort digué:
-Quins humans més espavilats!
Jo volia aprofitar-me de tal costum
arrelat i animal que teniu de tindre niu
descontrolat.
Però algú ja prompte em va caçar,
però no soles això,
perquè també heu parat
la meua possible descendència
que viuria de la mateixa festa.
Molt astuts sou!
La gent es va acomiadar dient-li:
-Au, babau!

Aquest món fet de ...

Aquest món
va ser fet...

amb algunes meravelles
per a fer creure a alguns
que el Món n'és una;

amb alguns problemes
per a fotre'ns
on soles uns pocs es recorden.

I així, la gent s'oblida
dels problemes
i de reaccionar
i de pensar en la minoria
que sap el Mal que ens cau.
Però com la resta
és estúpida i soles pensa
en la part de la meravella
no s'avança en la lluita,
ja perduda, contra aquest Món.
Aquest cruel Món que ens fot a molts!

Quina obsessió... amb l'amor!

Qui estima
és qui vol companyia
perquè no s'aguanta tot sol.
No es suporta a ell mateix,
perquè poder fer això
és virtut de Déu i d'uns pocs més.

SOLES EL SAVI!!... deu ser prudent:
regular els teus sentiments i
el nostre desig,
saber viure amb si mateix i sense ningú.

L'humà necessita companyia
per sobreviure,
però en casos puntuals
perquè u pot viure mantenint
una distància amb els altres,
perquè altri pot ser cura
i desgràcia
segons quin moment!

Així, no parle d'asceta,
sinó de savi prudent
en la vida social.

La gent que segueix aquest camí
s'estalvia molta possible desgràcia
d'estar amb un altri
amb tal compromís i curta distància
que és l'amor d'enamorats!

La llista de desgràcia que evita
és llarga:

discrepància en gustos
evita

trencar-se el cor   per no ser correspost
evita

costums molestos   entre un i altri
evita

conflicte al escollir amics
evita

traïció a la confiança
evita

conflicte en utilització del temps

evita.

Jun zi davant pressió social

Em trobe en situació de pressió social.
Si no faig el que ells volen,
seguisc la meua disciplina
i em diuen que sóc 'massa estricte'.
Si faig el que ells volen,
jo comet un principi meu
i em diuen 'hipòcrita'.

Però ¿què faig
en esta Trampa Vint-i-dos?
Doncs jo trie la via hipòcrita
perquè així tinc mal títol,
però aguantant les seues ajudes.
Perquè són uns endimoniats!!
Que no em deixen ser virtuós!!
Quin error de mentalitat
té esta gent!

Jun zi rodejant de gent
que no és jun zi...

Actitud davant música

Mira com abaste!
Abaste tant com tu de cos...
i sóc més ample!
Més ample que tu
en gustos musicals

M'agraden tots els estils
i tu et quedes tancat.
En compte de gaudir l'obra musical,
tu l'has de criticar.

I no saps que com més quantitat t'agrade
més feliç eres?
Ja ho deia Camus
que la felicitat és l'harmonia amb l'univers
i la música és una part d'aquest.

Mira la raça superior com jo i després mira't a tu...
Així trobaràs qui és el virtuós,
el jun zi, ací!

Memocràcia

'Rotten and dangerous
is democracy'
li volia dir al de Singapur

Podrida i perillosa,
el poble, ¿el poble?
¡EL POBLE! Ha ha ha ha!

Gent que vota sense saber,
quan ix el partit votat
ignoren les crítiques els seus votants
perquè no volen saber si han fet mal
al votar.
Fins que arriba una gran crítica,
i en les eleccions la opinió els fa canviar.

I es torna a repetir...
el bipartidisme.
Repetit, perillós, podrit.

Cansat de vore el poble votar
que no sap governar...

L'ètica del poble

La gent quan parla sobre què és moral
no atén a fonaments;
es creu elegant al parlar;
no té idea de la moral.
El poble és ignorant;
no sap parlar
amb lògica, sense estructura.

La seua ètica
està plena
d'impulsos
quan són ganduls i/o ignorants.

Ètica d'impulsos
mal treballada.
Ignorant.
Mal estructurada.

Si així de malament fa ètica
quan és hora de votar, al·lucina.

Què mal aplica
el sistema al poble
en el poder.

Ètica d'impulsos, molt irracional.

Com acabar amb el fanatisme

Tenint en compte que no teniu remei pacífic
soles se m'acut una solució.

Com acabar amb els fanatismes? Doncs,
acabant amb els fanàtics
igual que la Inquisició feia a les bruixes.
El foc purifica
la idea fanàtica
que bloqueja a la gent condemnada.

S'apila llenya,
al mig un pal
on nuguem als fanàtics,
la flama pren la llenya
i el fum ofega.
El fum bloqueja les idees fanàtiques
i les fa descansar,
a eixes hores baixes
la flama puja i purifica.

I així és com s'acaba amb el fanatisme
que reina als caps dels condemnats a esta condició.

Aigua apaga el maleït foc!

Que l'aigua apague el foc del teu edifici en flames
no significa que l'aigua siga bona totalment
perquè això seria jutjar a tots els seus usos
per soles un d'ells.

L'aigua nazi apaga el foc gitano,
l'aigua terrorista apaga la crisi econòmica,
l'aigua jamaicana apaga el foc avorrit;
però eixa aigua segueix podent atacar al virtuós,
però eixa aigua segueix podent ofegar-te,
però eixa aigua segueix podent discriminar-los.

Virtuosos negres atacats per l'aigua nazi,
Llibertat d'expressió ofegada per l'aigua perezjimenezista,
Homosexuals discriminats per l'aigua jamaicana.

La conclusió és que l'aigua és bona per a apagar el foc,
però l'aigua no és bona per a tot.

Unitats parentals culpables

Els pares són culpables.
Ells ens van crear
sense cap necessitat.
No saben res
sobre el nostre possible futur
quan prenguem existència:
si anava a ser mal o bé
per a nosaltres.

Si eixia mal: et fots;
si eixia bé: tots contents.

Els pares són culpables
ells ens van crear
sense cap necessitat.
No sabien res
sobre el nostre futur
sobre si anava bé o mal.
Si eixia mal et fots
i si eixia bé tots contents.

No sabien res
sobre el nostre futur
i ara ho saben.
I no sé perquè
encara no els matem...
o turmentem pel que ens han fet.

Pessimista infeliç

Aquell pessimisme infeliç
que baix deixar allí dins
del passat, ja acabat
i “per ell ja no hi ha res a fer”,
com Eskorbuto digué...

L'intentar-ho i fracassar
em va desanimar.

Vaig pensar:
“Millor suïcidat i tot s'ha acabat.
Destinació total.
Horror de viure,
voluntat de viure escasseja.
Dolor durant tota la vida.
La meua vida són espines clavades
que fan molt de mal.”

Però això ara no és l'actitud que roman.
Ara sóc pessimista corregit,
ara sóc pessimista feliç!

Pacifisme inútil

I els meus braços fràgils
són trencats per les forces de l'estat
al impedir que ells cometen
el delit o el pecat,
la immoralitat.

Al tractar impedir
el pas contra aquella bèstia
que és l'autoritat
soles trobe inutilitat.

El govern acabarà amb la sanitat,
l'educació,
les ajudes contra la prevenció d'incendis
i seguirà permetent la corrupció.
I jo em plantaré allí
i m'esclafaran sense que jo faça res més.

Aquest és el pacifisme
en l'activisme de protesta.
Què em farien si mal els feia?

No serveix de res, crec.

Mentres, la bèstia s'alimenta
d'esclaus que es reproduïxen per ells mateixa
i esclafa als que creu convenient.
Bèstia estatal, monopoli de la violència...

Lírica de l'ajudant

Ajudant, que no protector
perquè el protegit no pot fer res,
però l'amic pot ser ajudat i pot fer alguna cosa!

L'ajudant s'arrima a l'amic
i quan veu l'enemic molestant
a qui no deu,
li esclafa el cap fàcilment.

L'ajudant, està preparat,
li dona suport a la capacitat de l'amic,
que es pot trobar en perill.

Espentes, després colps,
l'enemic acaba en terra,
on el seu cap es xafat.
El colze de l'ajudant
troba nuques i cares abundants
on poder-se descarregar amb força.

Valentia aparentment poc corrent

Aquella persona es presenta
davant la cova
molt valenta.

La cova dins
és negra.
Dins la fi
aguarda.

La fi de la vida
es troba dins
la cova.

A la persona valenta
li han dit que dins la cova
no es deu entrar.

La persona valenta
rep l'empenta valenta
per a entrar en la cova
valerosament
vencent la voluntat de viure.

La persona valenta
per llevar-se la vida,
entrant a la cova
perquè no vol sofrir més,
és el suïcida valent.

Saviesa penjada en el bosquet

Aquella xica	moguda encuriosida
avançava pel bosc	per trobar-se amb ell.
El terra salvatge	no era igual que l'asfaltat,
i ella seguia la crida	de la xinxilla d'estiu.
Per fi reunits	la xica i el crit
de l'animal petit,	la xinxillà li contà:
-Xica atrevida	de la "civilització" vinguda
per a escoltar al savi	penjat de l'arbre.
Tin en compte	que la poli trobà el cadàver
i se l'emportaren,	però al descuit i ell es va moure,
tornant al seu estar.	En el bosc ara es pot trobar.

La xica:

-Tranquil, ara el voré.
No et preocupes, perquè jo res tem.
Si el mort es porta bé,
no em penediré
i no em queixaré.
-D'acord. L'amo es troba allí,
darrere l'arbre aquest.
Si tant vols,
ves i parla amb ell.

Anar al bosc.
Abraçar al mort:
L'olor a podrit,
la pell pàl·lida.
Els últims pensament
absorbits pels cuquets.
Posar-se a escoltar
el que diu el penjat.
Penjat diu:
-Escolta, criatura viva.
La meua lliçó comença aquest estiu
i acaba a l'hivern.
T'has preparat
per a escoltar la meua saviesa?
Xica diu,
abraçada al cos
del penjat:
-Sí, als familiars he avisa't
que he anat a un viatge
molt llarg,
que no es preocupen,
i que estaré potser un any.
Que rebran notícies al meu tornar.
-Molt bé, aleshores procedim.
Aquell pessimista que somriu
no és hipòcrita,
sinó que està tastant
les delícies de la seua doctrina,

ja que quan t'esperes el mal,
i et ve, ja no et danya tant
com te l'havies imaginat.
I quan ve un bé
encara te'n alegres més
que quan l'optimista s'espera el bé.
I si li apareix el bé a l'optimista,
algunes voltes fins i tot
l'avorreix o el gaudeix poc.
I tot açò ho estan descobrint
els investigadors de la ment humana.
I ho descobrí Gautama Buddha!
-Gran revelació
de vostè, senyor.
Demostres que el teu coneixement
és l'aprenentatge dels antics...!
Ara em podria dir
per què la seua carcassa
queda penjada
en aquest bosc?
-Per a tornar a la natura
allò que durant la vida li he furtat
per culpa de la voluntat del meu cos
que m'espentava a viure.
I d'aquesta víctima,
que és la natura,
et vaig a parlar.
-Parla'm, penjat, parla.
Per què la natura és víctima
i no boxí?
-La natura és víctima
de la voluntat del Món,
que l'entenem com la totalitat de totes les coses.
La natura, viva,
es esclava de la voluntat d'aquesta malignitat.
El viure de la natura és turment,
tempesta, cicle continu de sofriment.
La natura morta
és alliberada de la torura del Món,
que pesa molt.
Per això, èssers vius segueixen el dictat desesperat
de la natura, que no fa res més que retransmetre
la Voluntat del Món...
-Què trista la vida aquesta,
la de la natura!
-Però no hi podem fer res,
per culpa de ser tan extensa per l'univers,
que quan tallàrem la existència
d'una criatura,
és a dir, una eutanàsia,
no paràriem de cap manera la condemna de tota
la llarga perpetuïtat de l'espècie de la criatura sacrificada.

I per als humans, igual.
Encara que parega que els podam convèncer,
ells també són preses del Món.
El Món, si no actua a través de la natura amb el determinisme biològic,
actua amb el determinisme cultural,
que no és més que una conseqüència
de l'anterior en la situació inicial de la espècie.
Aquest encadenar del Món
no és més que el fanatisme.
Allò que veiem manifest del seu fanatisme
és l'ús de la fal·làcia,
una construcció que pretén ser lògica,
però bota un pas de la deducció, convertint-la
en un intent defectuós,
considerat pseudològic.
Vaig a concretar en quina fal·làcia,
perquè d'elles n'hi han moltes:
la fal·làcia naturalista.
I és el creure que la natura
pel fet de disposar dictàmens,
és a dir, lleis naturals,
sobre certs assumptes
fan aquests,
exemples són els impulsos i les seues conseqüències,
actes morals inqüestionables.
Quan en realitat, aquests dictàmens
no tenen res a veure amb actes morals,
sinó que poden ser jutjats per la moral
igual que es fa amb la estètica!
-Quant d'error haurà fet i repetit
l'humà!
-I tant, i tant.
I així serà.
Estem condemnats com a conjunt,
però nosaltres encara podem fer quelcom!
-I què és?
-Ser feliços i seguir el camí de virtut!
Però recorda que el que menys sofreix és
el que no existeix, i és el que certament
no sofreix universalment!
Per açò, l'antinatalista, i sobretot
l'extincionista són gent que té actitud plena de virtut,
i cal imitar!
-Conta'm més sobre la vida!
-Doncs ara t'explicaré sobre les relacions socials
i denunciar les hipocresies de moltes gents que trobaràs
durant el teu camí,
que és la vida.
Així, cal saber viure amb u mateixa,
imitant l'asceta,
i si no es disposa de mitjans sempre u pot viure en societat
però a una distància prudent,

pròpia d'un savi.

Perquè les persones ens podem fer mal
durant les feines de suportar uns als altres;
i açò inclou que cal anar en compte amb les amistats que et poden traïr,
però mentre no ho facen, s'han d'ajudar;
també u no s'ha d'enamorar
perquè suposa arrimar-se massa a l'altre,
i tindre dependència emocional, que resulta fatal!
La hipocresia que denuncia i que has d'anar en compte
és que quan visques i conegues molta gent,
escoltaràs una màxima que probablement no els voràs ni a ells complir:
“Viu i deixa viure”.

Diuen primer això, però comprovaràs
que al arrimar-te massa a d'ells
no la compliran,
perquè et criticaran quan faces alguna cosa estranya a la seua i
que no implica fer mal a l'altre, i
que no els agrada, com pot ser un gust estètic,
fins a enfonsar-te, si poden. Així viuen, i deixen altres viure,
amb crítiques tan estúpides i que per a ells cobren importància
gran, que no és més que una actitud vulgar seua.

Poder del vigilantista

Que si el vigilantisme és un crim
me la porta fluixa.
El vigilantisme m'aporta poder
i la seua sensació
crea un estat mental molt bo.

Em ric al veure que sé tot allò d'eixa persona que volia saber,
però encara vull saber-ne més.
La gent deu ser estudiada pel vigilant,
que sabrà què fer, com atacar
i com protegir-se.

El vigilant podrà perseguir sense perill
si coneix el camí de la víctima.
La justícia en la meua mà.

Sóc un vigilant en la teranyina gran,
Internet.
Conec què fas,
què t'agrada
i penses de mi.

Amb la meua vigilància visc tranquil.

M'agradaria ser
el vigilant del camp de sègol,
que controla als xiquets
perquè no caiguen al precipici...

Vull saber-ho tot,
acumular tot el coneixement.
Ser bibliotecari i vigilant...

Sóc un punt mig

Sóc l'odiat punt mig
que té idees que no encaixen en un dels grans grups.

Sóc l'odiat punt mig
que es rebutjat per un grup per massa fluix
i en l'altre per massa fort.

Sóc l'odiat punt mig
que no és prou atractiu
ni és prou lleig per donar llàstima
de tal manera que no puc trencar cap cor per diversió.

Sóc l'odiat punt mig
que es queda sol en la discussió.

Sóc l'odiat punt mig
que es queda sense aliats per protegir-me en punts flacs.

Sóc l'odiat punt mig
eixe del que diuen “Millor aquell no”,
i “Deixem-lo fora”

Sóc l'odiat punt mig
que al no poder etiquetar-me,
em marginen

Sóc l'odiat punt mig
massa estrany per a tindre l'honor
de ser acceptat com a tal.

Sóc i sóc, l'odi tancat
entre quatre parets
i dins una pell,
que quan esclate seré soles assassí.

Perquè la llibertat és així:
pots fer el que vulgues,
però com no faces el que ells volen,
et van a deixar de costat i fotre,
però fotre lo justet perquè no et pugues queixar
i poder-te fotre't més.

Els punts mig com jo
soles podem o esclatar,
o cantar “Fuck the kids,
fuck the kids, fuck the kids!”

dels NOFX...

Notes finals:

La primera part és quan era pessimista i infeliç, aleshores havia tingut esperança i al topar-me amb els obstacles vaig caure en una gran tristesa. Aleshores estava començant a llegir a Schopenhauer. Aquesta part consta de 10 poemes.

Aquesta obra està subjecte a la llicència de Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 No adaptada de Creative Commons. Si voleu veure una còpia d'aquesta llicència accediu a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/> o envieu una carta sol·licitant-la a Creative Commons, 444 Castro Street, Suite 900, Mountain View, California, 94041, EUA.